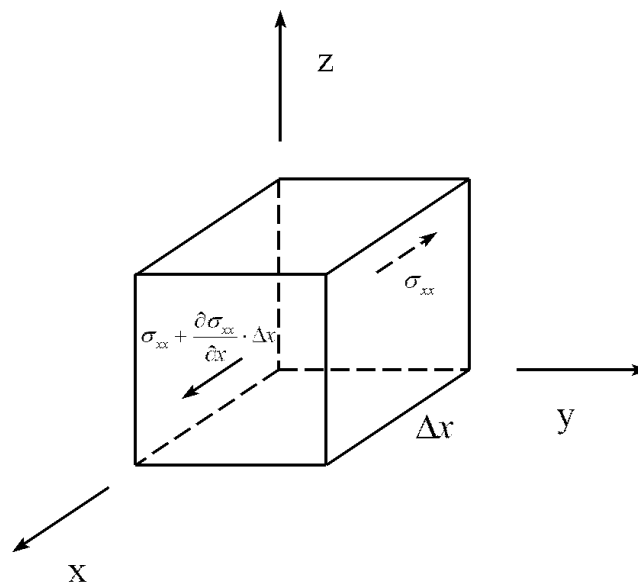

FALE SPRĘŻYSTE

Rozważmy rozchodzenie się fali sprężystej. Wyobraźmy sobie sześcian o bokach $\Delta x = \Delta y = \Delta z$ z naprężeniem σ_{xx} działającym na ścianę prostopadłą do osi x w punkcie $x=0$ (w rozdziale tym będziemy używać literowych, a nie liczbowych, oznaczeń współrzędnych). Naprężenie działające na ścianę przeciwną znajdującą się w odległości Δx wynosi:

Sily działające w kierunku osi x na jednostkowy sześcian materiału (o boku $\Delta x = \Delta y = \Delta z$) pochodzące od składowej naprężeń σ_{xx} .

$$\sigma_{xx} + \frac{\partial \sigma_{xx}}{\partial x} \cdot \Delta x \quad (1)$$

Działa ono na ścianę o powierzchni $\Delta y \Delta z$; siła wypadkowa:

$$F_x = (\sigma_{xx} + \frac{\partial \sigma_{xx}}{\partial x} \Delta x - \sigma_{xx}) \Delta y \Delta z = \frac{\partial \sigma_{xx}}{\partial x} \Delta x \Delta y \Delta z \quad (2)$$

Policzmy wkład do siły F_x od dwóch pozostałych naprężeń: σ_{xy} i σ_{xz} . Przez analogię z powyższym równaniem:

$$F_x = (\frac{\partial \sigma_{xx}}{\partial x} + \frac{\partial \sigma_{xy}}{\partial y} + \frac{\partial \sigma_{xz}}{\partial z}) \Delta x \Delta y \Delta z = (\frac{\partial \sigma_{xx}}{\partial x} + \frac{\partial \sigma_{xy}}{\partial y} + \frac{\partial \sigma_{xz}}{\partial z}) \Delta V \quad (3)$$

Podobne równania można napisać na F_y i F_z .

Rozchodząca się fala wywołuje pole przemieszczeń \mathbf{u} :

$$\mathbf{u} : \begin{cases} u_x(x, y, z) \\ u_y(x, y, z) \\ u_z(x, y, z) \end{cases}$$

Z II prawa dynamiki:

$$F_x = m \frac{\partial^2 u_x}{\partial t^2} \tag{4}$$

$$F_x = \rho \Delta V \frac{\partial^2 u_x}{\partial t^2}$$

gdzie przemieszczenie sześcianu w kierunku osi x wynosi u_x ; podstawiając Równ. 3:

$$\rho \Delta V \frac{\partial^2 u_x}{\partial t^2} = \left(\frac{\partial \sigma_{xx}}{\partial x} + \frac{\partial \sigma_{xy}}{\partial y} + \frac{\partial \sigma_{xz}}{\partial z} \right) \Delta V$$

$$\Downarrow \tag{5}$$

$$\rho \frac{\partial^2 u_x}{\partial t^2} = \frac{\partial \sigma_{xx}}{\partial x} + \frac{\partial \sigma_{xy}}{\partial y} + \frac{\partial \sigma_{xz}}{\partial z}$$

Jest to równanie ruchu naszego sześcianiki w kierunku x. Podobne równania otrzymamy dla ruchu w kierunku y i z.

Jak już wspomniano, w paragrafie tym zachowamy dla przejrzystości literowe wskaźniki tensora naprężeń i odkształceń. I tak, np., $\sigma_{xy} = \sigma_{12}$ oznacza σ_6 ; podobnie $2\varepsilon_{xy} = \varepsilon_6$. A zatem, zgodnie z konwencją zapisu zredukowanego, mamy:

$$\begin{bmatrix} \sigma_1 \\ \sigma_2 \\ \sigma_3 \\ \sigma_4 \\ \sigma_5 \\ \sigma_6 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \sigma_{xx} \\ \sigma_{yy} \\ \sigma_{zz} \\ \sigma_{yz} \\ \sigma_{xz} \\ \sigma_{xy} \end{bmatrix} \quad \text{oraz} \quad \begin{bmatrix} \varepsilon_1 \\ \varepsilon_2 \\ \varepsilon_3 \\ \varepsilon_4 \\ \varepsilon_5 \\ \varepsilon_6 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \varepsilon_{xx} \\ \varepsilon_{yy} \\ \varepsilon_{zz} \\ 2\varepsilon_{yz} \\ 2\varepsilon_{xz} \\ 2\varepsilon_{xy} \end{bmatrix}$$

Zgodnie z powyższym, prawo Hooke'a dla kryształu o symetrii sześcienniej przyjmie następującą postać:

$$\begin{bmatrix} \sigma_{xx} \\ \sigma_{yy} \\ \sigma_{zz} \\ \sigma_{yz} \\ \sigma_{xz} \\ \sigma_{xy} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} C_{11} & C_{12} & C_{12} & & & \\ C_{12} & C_{11} & C_{12} & & & \\ C_{12} & C_{12} & C_{11} & & & \\ & & & C_{44} & & \\ & & & & C_{44} & \\ & & 0 & & & C_{44} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \epsilon_{xx} \\ \epsilon_{yy} \\ \epsilon_{zz} \\ 2\epsilon_{yz} \\ 2\epsilon_{xz} \\ 2\epsilon_{xy} \end{bmatrix} \quad (6)$$

Zatem:

$$\begin{aligned} \sigma_{xx} &= C_{11}\epsilon_{xx} + C_{12}\epsilon_{yy} + C_{12}\epsilon_{zz} \\ \frac{\partial \sigma_{xx}}{\partial x} &= C_{11} \frac{\partial \epsilon_{xx}}{\partial x} + C_{12} \frac{\partial \epsilon_{yy}}{\partial x} + C_{12} \frac{\partial \epsilon_{zz}}{\partial x} \\ \sigma_{xy} &= 2C_{44}\epsilon_{xy} \quad \text{oraz} \quad \frac{\partial \sigma_{xy}}{\partial y} = 2C_{44} \frac{\partial \epsilon_{xy}}{\partial y} \\ \frac{\partial \sigma_{xz}}{\partial z} &= 2C_{44} \frac{\partial \epsilon_{xz}}{\partial z} \end{aligned} \quad (7)$$

Tak więc równanie (5) przybierze postać:

$$\rho \frac{\partial^2 U_x}{\partial t^2} = C_{11} \frac{\partial \epsilon_{xx}}{\partial x} + C_{12} \left(\frac{\partial \epsilon_{yy}}{\partial x} + \frac{\partial \epsilon_{zz}}{\partial x} \right) + 2C_{44} \left(\frac{\partial \epsilon_{xy}}{\partial y} + \frac{\partial \epsilon_{xz}}{\partial z} \right) \quad (8)$$

lecz $\epsilon_{xy} = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u_x}{\partial y} + \frac{\partial u_y}{\partial x} \right)$; podobnie:

podobnie: $\epsilon_{xz} = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u_x}{\partial z} + \frac{\partial u_z}{\partial x} \right)$

$\epsilon_{yz} = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u_y}{\partial z} + \frac{\partial u_z}{\partial y} \right)$

oraz:

$$\epsilon_{xx} = \frac{\partial u_x}{\partial x}$$

$$\epsilon_{yy} = \frac{\partial u_y}{\partial y}$$

$$\epsilon_{zz} = \frac{\partial u_z}{\partial z}$$

Podstawmy to do Równ.8:

$$\rho \frac{\partial^2 u_x}{\partial t^2} = C_{11} \frac{\partial^2 u_x}{\partial x^2} + C_{12} \left(\frac{\partial^2 u_y}{\partial x \partial y} + \frac{\partial^2 u_z}{\partial x \partial z} \right) + C_{44} \left(\frac{\partial^2 u_x}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 u_y}{\partial x \partial y} + \frac{\partial^2 u_x}{\partial z^2} + \frac{\partial^2 u_z}{\partial x \partial z} \right) \quad (9)$$

Inaczej:

$$\rho \frac{\partial^2 u_x}{\partial t^2} = C_{11} \frac{\partial^2 u_x}{\partial x^2} + C_{44} \left(\frac{\partial^2 u_x}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 u_x}{\partial z^2} \right) + (C_{12} + C_{44}) \left(\frac{\partial^2 u_y}{\partial x \partial y} + \frac{\partial^2 u_z}{\partial x \partial z} \right) \quad (10)$$

Analogicznie, przemieszczenia wzdłuż osi y i z wynoszą:

$$\rho \frac{\partial^2 u_y}{\partial t^2} = C_{11} \frac{\partial^2 u_y}{\partial y^2} + C_{44} \left(\frac{\partial^2 u_y}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 u_y}{\partial z^2} \right) + (C_{12} + C_{44}) \left(\frac{\partial^2 u_x}{\partial x \partial y} + \frac{\partial^2 u_z}{\partial y \partial z} \right) \quad (11)$$

$$\rho \frac{\partial^2 u_z}{\partial t^2} = C_{11} \frac{\partial^2 u_z}{\partial z^2} + C_{44} \left(\frac{\partial^2 u_z}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 u_z}{\partial y^2} \right) + (C_{12} + C_{44}) \left(\frac{\partial^2 u_x}{\partial x \partial z} + \frac{\partial^2 u_y}{\partial y \partial z} \right) \quad (12)$$

Równ.10-12 są kompletnym układem równań opisującym rozchodzenie się fali sprężystej w ośrodku trój-wymiarowym. Są to trzy równania różniczkowe cząstkowe, drugiego stopnia, sprzężone. Stałe sprężyste są tu współczynnikami.

Rozważmy teraz rozwiązania uzyskanych równań fali w dwóch szczególnych przypadkach:

a) Fala w kierunku [100]= \mathbf{x} . Jednym z możliwych rozwiązań jest klasyczna fala podłużna:

$$u_x = u_{x0} \exp[i(kx - \omega t)] \quad (14)$$

gdzie: $k = \frac{2\pi}{\lambda} (\mathbf{k} \parallel \mathbf{x})$ jest wektorem falowym, zaś $\omega = 2\pi f$ jest częstością kołową

przenoszonych przez falę drgań (f jest częstotliwością). W tym szczególnym rozwiązaniu:

$$u_y = u_z = 0$$

Wstawiając powyższe rozwiązanie do Równ. 10, otrzymujemy:

$\rho \omega^2 = C_{11} k^2$; a zatem prędkość fali podłużnej w kierunku [100]:

$$v_{\text{podl}} = f \lambda = \frac{\omega}{k} = \sqrt{\frac{C_{11}}{\rho}}$$

Zapamiętajmy, zatem:

$$v_{\text{podl}} = \sqrt{\frac{C_{11}}{\rho}} \quad (15)$$

b) Rozważmy teraz falę poprzeczną, lub falę ścinania o wektorze falowym $\mathbf{k} \parallel \mathbf{x}$, wywołującą przemieszczenia $u_y \parallel \mathbf{y}$. Proponowana forma rozwiązania:

$$u_y = u_{y0} \exp[i(kx - \omega t)] \quad (16)$$

gdzie równocześnie: $u_x = u_z = 0$.

Po podstawieniu powyższego rozwiązania do Rów.11 otrzymujemy: $\rho\omega^2 = C_{44}k^2$. A zatem prędkość fali poprzecznej, rozchodzącej się w kierunku [100] wynosi:

$$v_{\text{pop}} = \sqrt{\frac{C_{44}}{\rho}} \quad (17)$$

Identyczną prędkość otrzymujemy dla przemieszczeń u_z gdy $\mathbf{k} \parallel \mathbf{x}$. A zatem dla $\mathbf{k} \parallel [100]$ mamy dwie niezależne fale ścinania o tych samych prędkościach.

Nie jest to jednak prawdziwe w ogólnym przypadku, gdy \mathbf{k} ma dowolny kierunek. Dotąd w uzyskanych przez nas wyrażeniach na prędkość fali wystąpiły stałe sprężyste C_{11} i C_{44} . W przypadku, gdybyśmy rozpatrzyli ruch np. w kierunku [110], w wyrażeniach na prędkość wystąpiłaby również stała C_{12} , co więcej otrzymalibyśmy różne prędkości dla dwóch fal poprzecznych.

Ogólnie, w kryształach sześciennym istnieją trzy niezależne sposoby wzbudzenia fal sprężystych w danym kierunku: jednej podłużnej i dwóch poprzecznych.